

Vážený pán primátor, vážené poslankyne a poslanci!

Už si pripadám trochu ako mestský folklorista, keď Vás opät' - v tomto predvianočnom čase - kontaktujem ako (aj) mojich zástupcov, aby ste sa opätovne zamysleli nad všeobecným záväzným nariadením mesta TN, ktorým sa reguluje používanie zábavnej pyrotechniky počas vianočného a novoročného obdobia. Naschvál nepíšem o občasných spontánnych výbuchoch tejto techniky počas roka, kedy vždy volám mestskú políciu, či je to O.K. a kto to povolil. Mám na mysli naozaj iba vianočné a novoročné dni. Rovnako naschvál neuvádzam mnohé európske krajiny a mestá, kde našli spôsob, ako tento infantilný výraz kvázi-radosti zakázať, prípadne ho nahradiť iba svetelnými prejavmi, ktoré nie sú také devastačné na kojencov, starých ľudí, vtáctvo v mestskej prírode, ani na domáce zvieratá. Som platcom všetkých mestských daní a rovnako tak aj dane za psa. Pýtam sa, akú protihodnotu mi ponúka moje rodné mesto, ak napriek regulácii zábavnej pyrotechniky nedokáže dosiahnuť vymáhateľnosť svojho VZN v tejto veci? Pravda je, že s tým pubertálnym trieskaním je človek konfrontovaný od 15. decembra zhruba do 15. januára – bez možnosti presne situovať a konkretizovať, kde sa strieľalo a kto to bol. Nevidím nijaký dôvod, aby som suploval povinnosti mestskej polície – keď ani ona si nevie rady. Naozaj nejestvuje spôsob, ako s tým niečo radikálne spraviť – pravda, pokiaľ veci nerobíme len kvôli formálnej stránke a tak, aby sme nikoho neiritovali. Vlastne, vždy niekoho iritujeme. Tak?

Aby som nebol iba kritický, chcem ponúknuť aj niekoľko vlastných návrhov:

1. Ak naozaj nejestvuje spôsob, ako zábavnú pyrotechniku plošne zakázať, celkom určite treba zlepšiť osvetu a informatiku cez mestské médiá a všetky školy na území Trenčína.
2. Asi bude vhodné zamyslieť sa aj nad represívnymi dôsledkami jestvujúceho VZN, zvýšiť pokuty, dôsledne monitorovať túto problematiku, ktorá zbytočne traumatizuje občanov mesta.
3. Viem si tiež predstaviť, že obchodníci, ktorí predávajú zábavnú pyrotechniku – ak to naozaj nie je možné obmedziť na minimum alebo celkom zrušiť – by mali povinnosť mať na pultoch svojich stánkov aj ono konkrétne VZN a upozorňovať, kde a ako sa s touto komoditou môže a má narábať.

Ak v tomto smere kríva slovenská legislatíva, určite jestvujú spôsoby, ako modifikovať lokálnu legislatívu tak, aby nedošlo k nejakým diskrepanciám. Otázka na Vás všetkých však je, či chceme/chcete, alebo alibisticky strčíte hlavu do piesku, lebo veď vyššia moc.....Alebo nebudaj sami považujete trápnu imitáciu vojny za prejav radosti? Kde sú hranice toho, čo si má lojálny občan nechať vnútiť?

S vdakou za riešenie závažnej občianskej traumy a s pozdravom PhDr. Marián Kvasnička